

Sygn. akt: III U 38/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2013 r. w O.

sprawy z odwołania M. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 12 grudnia 2012r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 38/13.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. G. (1) prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych wskazując, że na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił on wymaganego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, ani 25-letniego stażu pracy

W odwołaniu od powyższej decyzji M. G. (1) podniósł, że nie zgadza się z niezaliczeniem mu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców oraz nie uznaniem pracy na stanowisku torfiarza za pracę w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o jego oddalenie, argumentując swoje stanowisko tym, że odwołujący na dzień 1.01.1999r. nie spełniał wymogu posiadania 25-letniego okresu stażowego oraz nie legitymował się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 31.08.2012r. M. G. (1) (ur. (...)) złożył w Oddziale ZUS wniosek o wcześniejszą emeryturę. Wraz z wnioskiem przedłożył świadectwo pracy stwierdzające, iż w okresie od 2 stycznia 1976r. do 31.12.1992r. w Zakładzie Produkcji (...) w K. w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował stanowisko torfiarza.

Po przeanalizowaniu sprawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 18.09.2012r odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury. Decyzja ta nie była skarżona przez M. G. (1).

W dniu 30.11.2012r. M. G. (1) ponownie złożył wniosek do ZUS o emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym w związku z pracą w warunkach szczególnych, wnosząc także o zaliczenie do ogólnego stażu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1968r. do 1977r. Po analizie dokumentacji złożonej przez ubezpieczonego ZUS ustalił, że na dzień 1.01.1999r. odwołujący zgromadził okres stażowy wynoszący 18 lat 10 miesięcy i 10 dni, w tym 18 lat 10 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i 3 dni okresów nieskładkowych. Ponadto organ rentowy ustalił, że na dzień 1.01.1999r. odwołujący nie zgromadził żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych gdyż nie udokumentował, aby w okresie zatrudnienia przed 1.01.1999r pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku odpowiadającym wykazowi stanowisk zamieszczonych w Rozporządzeniu z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudniony w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Organ rentowy nie doliczył do okresów stażowych okresów od 12.09.1968r. do 31.12.1975r. z tytułu pracy odwołującego w gospodarstwie rolnym rodziców, gdyż ubezpieczony w sposób dostateczny nie potwierdził tego faktu.

W oparciu o powyższe ustalenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał zaskarżoną decyzję.

Okres pracy odwołującego od 2.01.1976r. do 31.12.1992r. w (...) Zakładzie Produkcji (...) w K. nie był okresem pracy w warunkach szczególnych .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków S. G. (k. 21 a.s.), T. O. (k.21), zeznania odwołującego złożone w charakterze strony (k. 44, adnotacja 3:13), akta emerytalne (...) i osobowe (k.36).

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie M. G. (1) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

M. G. (1) urodził się (...) Podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest art. 24 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym ustawowy wiek emerytalny mężczyzn urodzonych w przedziale pomiędzy 1.07.1952 a 30.09.1952r wynosi 66 lat i 3 miesiące.

Art. 184 w/w ustawy wprowadza jednak wyjątek dla ubezpieczonych urodzonych po 31.12.1948r., którym przysługuje emerytura w obniżonym wieku emerytalnym wynoszącym 60 lat w przypadku mężczyzn jeżeli do 1.01.1999r. udowodnili oni okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat w tym 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz nie przystąpili do Otwartego Funduszu Emerytalnego lub złożyli wniosek o przekazanie zgromadzonych środków na rachunku OFE na rzecz skarbu państwa. Do 31.12.2012r wymogiem nabycia uprawnień było rozwiązanie stosunku pracy przez ubezpieczonego będącego pracownikiem jednak z dniem 1.01.2013r. wymóg ten został zniesiony.

Odwołanie M. G. (1) uzależnione było od ustalenia czy zgromadził on wymagany okres składkowy i nieskładkowy oraz czy legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych gdyż pozostałe warunki nie były przez organ rentowy kwestionowane.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał okresów pracy odwołującego w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) Zakładzie Produkcji (...) w K. od 2 .01.1976r. do 31.12.1992r. oraz zatrudnienia w Zakładzie (...) w okresie od 1.06.1993r. do 30.11.1993r. jako pracy w warunkach szczególnych gdyż odwołujący nie przedstawił dokumentacji w postaci świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych a podane stanowisko, na którym był zatrudniony

– torfiarz nie figuruje w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Sąd mając na względzie powszechne stanowisko judykatury uznające, że dla oceny czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska, a rodzaj powierzonych i rzeczywiście wykonywanych zadań (por. orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21.03.2013r. Sygn. akt.III AUa 1613/12) oraz brak ograniczeń dotyczących środków dowodowych na potwierdzenie okoliczności ustalenia zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze dopuścił dowód z zeznań świadków S. G. i T. O. oraz dowód z dokumentacji osobowej M. G. (1) dotyczącej pracy w spornym okresie.

Świadek S. G. zeznał, że wraz z odwołującym pracował w Zakładzie (...) w K.. Świadek pracował przez 15 lat jako dozorca i zeznał, że odwołujący był torfiarzem, cały czas pracował przy torfie. Co dokładnie robił odwołujący świadek nie wiedział, wiedział tylko że, praca M. G. polegała na napełnianiu worków torfem i odwożeniu ich. Wózek był ręczny.

Świadek T. O. również zeznał, że pracował z odwołującym w Zakładzie w K. gdzie kopał torf na bagnach – było to w latach 1971-1975. Świadek nie był w stanie dokładnie opisać charakteru pracy odwołującego gdyż jego praca w wspólnym zakładzie pracy trwała jedynie 4 lata i odbywała się w okresie letnim. Na bagnach kopali rowki o głębokości 70-80 cm, torf pakowali w worki, albo zsypywali na hałdy. Suchy torf był wożony do Zakładu w K.. Świadek zeznał, że odwołujący wraz z nim pracował przy wykopywaniu torfu w okresie letnim, a resztę prac wykonywał na produkcji gdzie świadek nie przebywał i nie miał wiedzy na temat charakteru tamtej pracy świadczonej przez odwołującego.

Odwołujący zaś słuchany w charakterze strony zeznał, że pracował jako torfiarz. Latem ok. dwóch lat pracował przy kopaniu torfu na bagnach- za pomocą szpadla kopał rowki do głębokości ok.80cm. Szpadlem wycinał tzw. kostki torfu 80x70 cm. Torf był po jego wykopaniu składowany na hałdy. Pracował także przy oczyszczaniu terenu do wydobycia torfu poprzez usunięcie chwastów, krzewów. Jego praca przy torfie w Zakładzie polegała natomiast na pakowaniu torfu do worków – podpinał worki pod maszynę, po napełnieniu ich zaś odpinał worek. Napełnione worki przewoził ręcznym wózkiem do magazynu. Torf przeważnie woził z innym pracownikiem- we dwóch. Worki z torfem były różne - duże i małe. Odwołujący się nie potrafił opisać czym więcej zajmował się, szczególnie w sezonach zimowych. Odwołujący twierdził, że szkodliwością tej praca było kurzenie się torfu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, jak również odwołującemu się uznając je za wiarygodne.

W oparciu o zeznania świadków, jak i wyjaśnienia odwołującego Sąd ustalił, że praca M. G. (1) w Zakładzie (...) w K. polegała na ręcznym wykopywaniu w okresach letnich złóż torfu na niewielkich głębokościach oraz na pakowaniu wydobytego torfu do worków i ich przewożeniu ich do magazynu. Wymienione w legitymacji ubezpieczeniowej stanowisko torfiarza odpowiadała rzeczywistemu charakterowi pracy odwołującego.

Okresy pracy które odpowiadały wymienionym stanowiskom w załączniku do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego(...) mogą być uznane za prace w warunkach szczególnych. Praca odwołującego w charakterze **torfiarza** nie odpowiada żadnemu stanowisku wymienionemu w w/w załączniku. Odwołujący nie wykonywał prac związanych z wydobyciem torfu za pomocą koparek i urządzeń o masie powyżej 3, 5 tony gdyż jak sam zeznał prace te były wykonywane ręcznie za pomocą szpadla, a także nie wykonywał w sposób stały prac związanych z ciężkim załadunkiem i przeładunkiem materiałów sypkich, pylistych, toksycznych, żrących lub parzących. Ponadto Sąd miał na uwadze, że charakter pracy odwołującego przy wykopywaniu torfu uzależniony był od pory letniej. Charakter pracy odwołującego jako prace załadunkowe również nie sposób uznać za pracę w warunkach szczególnych, gdyż jak wynika z zeznań odwołującego nie przez cały czas zajmował się transportem zapakowanego w worki torfu, często z czynności te wykonywał z innym pracownikiem. Praca ta nie miała charakteru stałego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd nie uznał okresów pracy odwołującego w okresie do 2.01.1976r. do 31.12.1992r. w (...) Zakładzie Produkcji (...) w K. i okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) w okresie od 1.06.1993r.

do 30.11.1993r. jako pracy w warunkach szczególnych, a tym samym ustalił, że M. G. (1) nie legitymuje się 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999r.

M. G. (1) zwracał się do ZUS o uznanie do uprawnień emerytalnych okresów od 12.09.1968r. do 31.12.1975r. jako okresów pracy w gospodarstwie rolnym swoich rodziców. Zgodnie z art. 10 ust 1pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury należy uwzględnić okresy pracy w gospodarstwie rolny po ukończeniu 16 roku życia przypadające przed 1.01.1983r. Zdaniem organu rentowego odwołujący w sposób dostateczny nie wykazał, aby pracował w gospodarstwie rolnym rodziców gdyż z przedstawionych przez niego oświadczeń świadków wynika jedynie, że świadkowie ci pracowali w gospodarstwie rolnym swych rodziców.

Sąd nie prowadził dalszego postępowania dowodowego na potwierdzenie okoliczności pracy w gospodarstwie rolnym odwołującego się uznając, iż nie ma to znaczenia skoro odpadła jedna z podstawowych przesłanek do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury tj. brak 15letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Na marginesie podnieść należy jednak, że wyjaśnienia złożone przez M. G. (1) dotyczące pracy na gospodarstwie rolnym pełne były sprzeczności i niejasności. Odwołujący w sposób wystarczający nie potrafił opisać charakteru wykonywanych czynności na gospodarstwie rolnym rodziców poza pracami pomocniczymi w okresach wzmożonej pracy w okresach letnich. Jak sam przyznał, nie pamiętał czym mógł się zajmować w gospodarstwie, które było prowadzone przez jego rodziców i stanowiło ich główne źródło utrzymania.

Mając na względzie ustalenia poczynione w trakcie postępowania sądowego Sąd uznał, że M. G. (1) nie spełnia wymogu przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w związku za pracą w warunkach szczególnych i na podstawie art. 477¹²§1 k.p.c. oddalił odwołanie.